

Ketään aikuista ei kiinnostanut

Peltsi, 21, keskeytti ammattiopinnot ja jäi kotiin pelaamaan. Tukien nostaminen elämiseen aiheuttaa syyllisyyttä, mutta Peltsi ei tiedä, miten pääsisi eteenpäin.

"Ukkini kuoli, kun olin 13-vuotias. Ambulanssikuski tokaisi, että nyt sinulla ei enää ole ukkia. Minusta tuntui, että menetin silloin elämäni ainoan turvallisen aikuisen.

Olin pystynyt kertomaan ukille aina kaikesta, myös ikävistä asioista kuten koulukiusaamisesta. Alakouluaikana yritin puhua kerran isälle kiusaamisesta, ja hän sanoi lyövänsä kiusaajaa turpaan. Pelästyin ja pyysin häntä unohtamaan koko asian. Sen jälkeen en enää uskaltanut puhua kotona mistään tärkeästä, eikä vanhempiakaan tuntunut kiinnostavan minun arkeni ja koulunkäyntini.

Yläkoulussa koulunkäynti alkoi takuta, ja jotenkin päädyin silmätikuksi. Oma luokanvalvoja kiusasi minua, mutta koulun muut aikuiset eivät puuttuneet asiaan. Se murensi luottamustani aikuisiin entisestään.

Ammattiopinnot olivat selvä parannus peruskouluun, mutta valitsemani ala tuntui koko ajan vähemmän omalta. Motivaationi lopautti tyystin viimeisenä vuonna. Jätin koulun kesken ja jäin kotiin.

Sen jälkeen olen lähinnä pyörinyt kavereiden kanssa ja pelannut videopelejä. Saan Kelalta ja sossusta tukea, mutta koen siitä syyllisyyttä. Haluaisin päästä elämässä eteenpäin, mutta en tiedä miten."

